

Hälso- och Sjukvårdens Ansvarsnämnd
Att.: Mathias Wallin

103 69 Stockholm

Beteckning HSAN 2010/2626:A2

Yttrande från Eilert Tordssons, 630408-3378, anhörigas HSAN-anmälan på **Edith Koczkas**, leg psykolog/psykoterapeut med privat mottagning men också anställd inom Landstinget Kronoberg, Sankt Sigfrids Sjukhus i Växjö

Vi anhöriga hänvisar till tidigare insänd dokumentation angående Edith Koczkas. Jag kommer emellertid att i detta vårt yttrande upprepa en del av den informationen. Först vill vi uttrycka att det även i detta fallet, precis som i vårt yttrande beträffande Lars Neumann, är känslomässigt svårt, obehagligt och ovärdigt. Anledningen att jag tar till så starka ord är följande.

Sara, Eilerts hustru, och jag kommer till avtalat möte med EK den 7 juni 2010, 6 dagar efter Eilerts död, för att få svar på de frågor och synpunkter som framgår av dokumentationen daterad den 1/7. Sara ber EK mot slutet av samtalet att få kopior på kvitto och journaler och hon svarar då spontant att det **har hon inga, varken kvitto eller journaler**. När vi visar vår förvåning och upprördhet över detta säger hon att hon inte uppfattat sina insatser som behandling utan handledning/konsultation och att hon då endast behöver göra vissa anteckningar. I samma andetag säger hon att **"men jag kan ordna detta"**. På min direkta fråga om hon skall skriva journaler i efterhand säger hon ja. Jag kan nämna i sammanhanget att vi fortfarande inte fått några journaler från Koczkas. Däremot har vi fått kopior från HSAN och jag kommer att kommentera vissa delar av dem i detta yttrande, även om det känns fel eftersom **dessa "journaler" är skrivna i efterhand** vad gäller fr o m den 14 januari 2010. **Eftersom det inte fanns några journaler den 7/6 så måste ju så vara fallet**. De tidigare anteckningarna kan vi inte ha någon synpunkt på.

För oss anhöriga känns det överkligt och helt främmande att legitimerade tjänsteutövare kan så gravt åsidosätta sin skyldighet. Eftersom ni kan betrakta Sara och mig som jäviga har jag kontaktat Steinar Sjöborg, Eilerts läkare vid Specialistläkargruppen, som hade hand om Eilert och hans medicinering från slutet januari/början februari fram t o m den 27/5. Sara och jag träffade Steinar Sjöborg och Eva Ekelund, remissläkaren, några dagar efter mötet med EK. Vi uttrycker då vår bestörtning över att EK inte fört journaler. Och då bekräftar Steinar att Edit Koczkas har sagt till honom, när hon ringer den 1/6 och berättar att Eilert tagit sitt liv, att hon inte har skrivit journaler på hans besök. För att förvissa mig om att jag minns korrekt ringer jag till Steinar Sjöborg den 8/9 och han bekräftar att det är korrekt att hon sagt detta. Han säger också att han gärna yttrar sig till HSAN om han blir tillfrågad. För oss anhöriga känns det viktigt att så sker för att vår trovärdighet inte skall kunna ifrågasättas.

När vi skulle avsluta besöket hos Koczkas den 7/6 erbjuder EK sig att till Sara betala tillbaka pengarna, vilket Sara tackar nej till. Därefter ber hon oss att inte kontakta Socialstyrelsen "eftersom jag inte haft något hos dem tidigare".

Kommentarer angående "journalanteckningarna" och yttrande till HSN

Eilert var bokad för ett samtal den 7/1, vilket också EK skriver. Eilert hade sedan tidigt på hösten och alltmer fokuserat på ett missförstånd med sin fyra år yngre bror Matti, som han i alla år stått mycket nära. Edith visste om att vi i familjen försökte få Eilert att följa med till ett möte med Matti så snart som möjligt för att reda ut detta. Därför bestämdes att jag skulle följa med Eilert till EK, för att påverka Eilert till detta möte, vilket också skedde.

Detta besök den 7/1 har EK inte skrivit något om. Mötet mellan Eilert och Matti blev av måndagen därefter den 11/1 och allt reddes ut.

Jag var med Eilert ytterligare två gånger hos EK. Vid ett möte i mitten av april ber EK mig att ringa psykiater Berith Ericsson och efterhöra om den medicinering Eilert hade genom Steinar Sjöborg var korrekt. Jag blev förvånad att jag skulle ringa men jag hade inget emot det. Jag förmodar att EK visste att Berith Ericsson varit anställd vid vårt behandlingsföretag inom missbruksvården, som vi sålde 2007. Jag ringde Berith Ericsson som jag tidigare har dokumenterat. Hon hade ju inte träffat Eilert som sjuk utan jag bara förklarade hans beteende och bad henne tycka till. Hon tyckte att medicineringen var adekvat, men uttryckte även att hon nog skulle sätta in Zyprexa också.

Vid ett tillfälle när Eilert kom hem från besök hos EK berättar han att hon bett honom besöka en psykiater för EK ville ha en "second opinion" då hon tyckte att Eilert uppvisade ett prepsykotiskt tillstånd. Hon gav Eilert namnet Lena Holmstedt i Alvesta och Eilert genomförde besöket. I tisdags den 14/9 hade Sara, Eilerts hustru, telefonkontakt med Lena Holmstedt som bekräftar att Eilert besökt henne för att Edith Koczkas ville ha en "second opinion". Jag kan inte utläsa detta någonstans i "journalanteckningarna". Däremot skriver hon i sitt yttrande till HSN "I början av mars väljer han att kontakta en annan priv.praktiserande läkare Lena Holmstedt i Alvesta."

"Journalanteckningen" den 30/5 är inte korrekt. Jag ringde inte till EK den 30/5. Däremot försöker jag att få tag på henne den 31/5 ca 18.00 då vi är på väg hem efter att ha lämnat Eilert på Bosjöstrands Behandlingsenhet i Höör. Eilert ringer till mig och ber mig ringa till EK och säga var han är. Hans telefon höll på att ladda ur och han hade ingen laddare med sig. "För om hon ringer i morgon bitti och inte jag svarar blir hon hispig och sätter papper på mig". Jag försöker få tag på Edith men hon svarar inte. Jag ringer då tillbaka till Eilert och "ljuger" för att lugna honom och säger att Edith tycker det är ok att du är där och hon hälsar till dig.

Den 31/5 är "journalanteckningen" således också felaktig. Jag talade inte med Edith överhuvudtaget denna dag. Eilert hade dessutom inte skrivit ut sig, han blev utskriven till öppenvård och gick med på det. Sedan skriver hon "Modern upplever tiden på SSS om förskräcklig". Hur skulle jag kunna ha sådana synpunkter, som aldrig varit inlagd.

Femte stycket andra sidan i sitt **yttrande** skriver EK: "Eilert behövde en specialist som skulle titta på hans medicinlista då han absolut inte har blivit bättre psykiskt sett. Jag föreslog Eilert kontakt med psykiatri. Efter mycket motivationsarbete fick Eilert kontakt med psykiakuten i slutet av april. Han får tillägg med Zyprexa och blir inte inlagd." Vi vill bara påpeka att det inte var p g a EK:s motivationsarbete som han fick kontakt med psykiatri. Det var p g a en psykos som jag tidigare dokumenterat i vårt yttrande angående Lars Neumann.

I sitt **yttrande** väljer EK att bemöta våra känslor runt de telefonsamtal hon ringde dagen efter att Eilert tagit sitt liv med att "Jag kontaktar Eilerts fru Sara och även Ann-Marie för att beklaga sorgen." Hur hon framförde detta framgår av vår tidigare dokumentation, men jag väljer att referera om det samtal jag fick. Samtalet till Sara är likvärdigt med samma budskap. Jag citerar "Eilert var i mitt rum i natt" Jag blir förskräckt och frågar vad hon menar. "Hans energi - och jag blev så lugn". Jag är chockad, avslutar samtalet och säger att jag inte vill prata med henne. Samtalet till Sara är detsamma med tillägget att EK frågar om hon får komma till begravningen. Är detta beteende och tal om andeväsen förenligt med den legitimation Edith Koczkas har?

Vi väljer att inte ytterligare kommentera "**journalanteckningarna**". Det känns meningslöst, eftersom de är författade av Edith Koczkas när hon har facit i hand. Vi betvivlar inte att EK har försökt att hjälpa Eilert. Men hon borde långt tidigare insett hur sjuk han var och inte fortsatt med sina insatser. Vi tycker också det är märkligt när hon vid vårt besök den 7/6 menar att Eilerts besök hos henne enbart var handledning/konsultation och att hon därför inte fört journaler. Och när hon nu har skickat in "journaler" framgår det ju klart och tydligt hur sjuk hon tyckte att Eilert var.

Vad gäller hennes **yttrande** har vi uppfattningen att hon anpassar verkligheten för sina egna syften. Framhåller sina insatser och undanhåller det som inte är så bra för henne. Kanske att ett yttrande från Steinar Sjöborg skulle tillföra viktig information för att göra bilden klarare.

Vi vill avsluta med att vi aldrig har gjort Edith Koczkas ansvarig för Eilerts död och vi är inte heller här ute efter hämnd. Men vi är mycket besvikna på att en legitimerad tjänsteutövare kan utesluta att skriva journaler, skriva journaler i efterhand, ej skriva kvitto och förändra verkligheten i sitt yttrande till HSAN så att det skall bli så lite efterräkningar som möjligt för henne.

Uppläst för och godkänt av Sara Tordsson, Eilerts hustru

Ann-Marie Karlsson, mamma

Sara Tordsson, hustru
gm Ann-Marie Karlsson